

ALASTRIMPRENTJE IN DE N. R. C.

De *N. R. Ct.* gaf in haar ochtendblad van 14 September een afbeelding van een alastrimpatiëntje; het was een overdruk van een photo uit den *Geneeskundige Gids*.

Deze publicatie is m. i. alleen voor sensatiezuchtige lezers van belang.

Wanneer vermelden onze vakbladen met vette letters: „Overname zonder bijzondere toestemming verboden”. Wanneer zal in ons land deskundige contrôle op berichten over geneeskundige zaken in niet-vakbladen ingevoerd worden?”

Moordrecht, 15 Sept. 1929.

J. D. VAN WESTENDORP.

ALASTRIM EN INENTING.

Naar aanleiding van de verschillende, in het vorige nummer van dit *Tijdschrift* opgenomen ingezonden stukken, zou ik gaarne de volgende opmerkingen willen maken. Ik voel volkomen, dat het verliezen van een kind aan postvaccinale encephalitis een vreeselijk feit is en dat dit niet alleen op familie en omgeving, doch ook op den geneeskundige een nog veel sterker indruk maakt, dan het sterven van den (als ik het zoo mag noemen) natuurlijken dood aan een infectieziekte. Hier staat tegenover, dat wij hier te midden der epidemie zitten, de practijk hiervan meemaken, en de sterfgevallen, die zij veroorzaakt heeft, van nabij beschouwd en gevolgd hebben, zoodat het toch werkelijk niet aangaat, over ons te spreken als over „diegenen, die van achter hun schrijftafel enten en nog eens enten prediken”. Wanneer ik zeg, dat wij naar ons beste weten raad geven, dan voeg ik daar dadelijk aan toe, dat ik bij mijn meening blijf, dat de tijd nog niet rijp is, om een geheel gevestigde, en vaste overtuiging te hebben. De tijd, waarop een onzer al de gegevens zal verzamelen, en overdenken en zijn besluiten hieruit zal publiceeren, zal, hoop ik, nog wel eens komen, doch het is begrijpelijk, dat men nu reeds wenscht te weten, waarom wij allen de vaccinatie aanbevelen. De vraag, of alastrim identiek is met pokken, kan hierbij blijven rusten, want ook indien de meening der dualisten juist is, behoeven wij in het licht der thans bekende feiten er niet toegebracht te worden, den gegeven raad te wijzigen. Vooreerst enkele uit de vele feiten, die de literatuur ons verschaft heeft. In de Zwitsersche epidemie waren 90 pCt. der zieken niet geënt, en de epidemie overschreed de grenzen der kantons, waar entdwang bestond, niet. JORGE deelt ons mede, dat de ervaring in San Miguel tot de overtuiging gebracht had, dat de gevaccineerden en gerevaccineerden slechts zelden de ziekte kregen, en dat de pas gevaccineerden zelfs geheel beschut waren. In het ziekenhuis te Gloucester waren van de 498° zieken 469 niet ingeënt.

En wat onze eigen, zij het nog korte ervaring betreft, wil ik mededeelen, dat de kinderen, die hier aan de ziekte gestorven zijn, ongevaccineerd waren. In het begin kregen wij vele patiënten onder zusters, personeel en patiënten. Wij zijn 30 en 31 Juli gaan enten, het geheele ziekenhuis door. De eerste enting leverde naast krachtige reacties ook vele, waar niets op kwam, reden, om deze allen voor de tweede maal te enten. Toen daarop 16 Augustus nog 2 zusters en 2 patiënten ziek werden, is op 17 Augustus het geheele ziekenhuispersoneel, voor zoover er niet een zeer duidelijke reactie geweest was, nog eens met een nieuwe pokstof ingeënt. Hierna meenen wij nu te kunnen zeggen, dat wij in het ziekenhuis de ziekte onderdrukt hebben. In de laatste 12 dagen heeft zich onder de ziekenhuisbewoners geen geval meer voorgedaan; een week daarvoor slechts 2 uiterst lichte gevallen.

Ten slotte verwijs ik naar het artikel „De alastrim te Rotterdam”, voorkomende in het ochtendblad der *Nieuwe Rotterdamsche Courant* van Zaterdag 14 Sept., blad A, pag. 1. (Zie ook onder de rubriek Binnenland). De derde kolom van dit artikel tracht een indruk te geven van den invloed der vaccinatie. Ik vestig speciaal de aandacht op het feit, dat van de kinderen beneden 10 jaar 39 de ziekte kregen, en dat hiervan 31 niet, 8 wel geënt waren, terwijl ik hier aan toevoeg, dat wij ondanks de tijdelijke afschaffing van den entdwang, toch wel mogen aannemen, dat het overgrootste gedeelte der kinderen beneden de 10 jaar geënt is.

Rotterdam, 17 September 1929.

L. S. HANNEMA.